


Skatteministeriet

15. februar 2016
J.nr. 16-0171588

Til Folketingets Lovsekretariat

Hermed sendes svar på spørgsmål S 633 af 11. februar 2016, indleveret af Brian Mikkelsen (KF).

Karsten Lauritzen

/ Thomas Monefeldt



Spørgsmål

Hvilken holdning har ministeren til, at kommunalt ejede forsyninger frem for at anmode SKAT om at inddrive kan vælge selv at sikre, at der sker inddrivelse af gæld hos forbrugere, eventuelt ved brug af inkassofirmaer eller advokater?

Svar

Jeg finder det helt naturligt, at de kommunale forsyningsselskaber er utålmodige og gerne selv vil forsøge at inddrive deres restancer. Det afspejler, at de forholder sig ansvarligt til deres økonomi, hvilket er positivt og ønskeligt. Jeg er allerede i tæt dialog med Kommunernes Landsforening om udfordringerne og løsningsmulighederne vedr. inddrivelse af kommunale og kommunalt ejede forsyningsselskabers restancer. Vi drøfter bl.a. en løsning vedrørende de fordringsberettigede krav, som kommunerne og de kommunale forsyningsselskaber har til gode hos borgere og virksomheder. Som følge af disse drøftelser er SKAT nu ved at oprette et særspor for inddrivelsen af fortrinsberettigede krav.

Når Skatteministeriet ikke bare har åbnet op for, at fx kommunale forsyningsselskaber selv kan foretage inddrivelse, skyldes det, at en overdragelse af inddrivelsesopgaven vil være særdeles kompleks. Som oplyst i handlingsplanen "SKAT ud af krisen" fra september 2015 er der store problemer med datakvaliteten af fordringerne i EFI. Dette indebærer, at der er usikkerhed om retskraften af en stor gruppe fordringer, som derfor ikke må inddrives, med mindre deres retskraft kan valideres. Det skal derfor sikres, at alle fordringer står registreret med korrekte data, er retskraftige og kan inddrives på lovligt grundlag. Det igangværende oprydningsarbejde er en ekstremt vanskelig opgave, og en eventuel overdragelse af inddrivelsen forudsætter, at oprydningsarbejde færdiggøres.

Herudover skal det også nævnes, at de kommunale forsyningsselskaber i dag ikke har de nødvendige systemer og værktøjer til at løse inddrivelsesopgaven effektivt. Det gælder fx mulighed for at etablere lønindeholdelse via SKAT's forskudssystem ved at forhøje trækprocenten, som arbejdsgiverne indeholder skat af indkomsten med. Hertil kommer behovet for tilførsel af ressourcer med kompetencer inden for inddrivelse. Desuden har mange skyldnere så lav indkomst, at de lovgivningsmæssigt er afskåret fra at få inddrevet deres restancer til det offentlige. Dette lavindkomstværn vil skulle respekteres, uanset hvilken offentlig myndighed eller privat aktør, der måtte få tillagt inddrivelseskompetencen.

Det er med den gældende lovgivning forudsat, at inddrivelsesopgaven varetages af staten. En uddelegering af inddrivelsesopgaven til kommunerne, kommunalt ejede forsyningsselskaber eller private aktører vil således under alle omstændigheder forudsætte en lovændring. De kommunalt ejede forsyningsselskaber kan dog se på de muligheder, som findes inden for den nuværende lovgivning, og som kan udnyttes til at intensivere opkrævningsarbejdet i en periode med nedsat inddrivelse. Det gælder fx muligheden for at indgå frivillige afdragsaftaler med kunderne eller iværksætte forebyggende tiltag, der hindrer, at restancerne overhovedet opstår. Der er i den forbindelse også mulighed for, at de kommunale forsyningsselskaber hyrer private firmaer til at understøtte deres opkrævning.

Til orientering vil jeg i den nærmeste fremtid holde et møde med KLs formandskab om kommunernes fremtidige rolle i løsningen af inddrivelsesopgaven, bl.a. i lyset af de mange gode input, som jeg har modtaget fra kommunerne.